

Salvatoriaanse Hulpactie

LIEKE (ELISA) COENEGRACHTS, LEKENHELPSTER, WIL IN CAMBODJA VOOR ZUIVER DRINKWATER ZORGEN

Geen opgave, maar een geschenk!

Het is een mooi leven, dat van Lieke. Vindt ze zelf ook. Het enthousiasme druipt er zo vanaf, als zij bij ons haar verhaal komt doen. Zelden zo een gedreven persoon ontmoet. "Ik voel me een begenadigd mens. Het is een constant verhaal

van verrijking! Ik heb heel veel te danken aan heel veel mensen", zegt zij. Is het dan toch waar wat iemand schreef in het 'Jaar van de Vrijwilliger' (2011)? "Ze zeggen mij: daar moet je wel goed gek voor zijn! Iedere keer als mensen zo reageren, dagen zij mij uit om na te denken over mijn bezig zijn als vrijwilligster. En ik kom tot de volgende conclusie: als je het mij vraagt, dan doe ik het zuiver uit eigenbelang, want ik krijg er zoveel voor terug, zodat het al lang geen opgave meer is, maar een geschenk." Het zouden de woorden van Lieke kunnen zijn.

Vanwaar dat engagement?

De journalist van de plaatselijke krant schrijft: "Dat 'rijke' leven begon in Lafelt (Riemst). Of beter nog in Wolder (net over de grens bij Maastricht (NL), waar vader Coenegrachts introuwde, maar vijf jaren later met zijn gezin terugkeerde naar Lafelt." Een warm gezin. Heel christelijk ook. Graag naar de 'normaalschool' (lerarenopleiding) gegaan aan de Kempische Steenweg in Hasselt. Bij kinderen zijn en ze kennis bijbrengen, leek haar heel waardevol. Lid geworden van de VKSJ, de vrouwelijke katholieke studerende jeugd, leert zij

van de andere leidsters van deze jeugdbeweging de AFI kennen (*Association Fraternelle Internationale*), een Belgische niet-gouvernementele organisatie (ngo) voor lekenhulpers.

Christelijk geïnspireerd. Dit wordt voor haar een engagement voor het leven. De turnjuf van Hasselt naar een vluchtelingendorp. Zij blijft ongehuwd en wordt ook geen kloosterzuster. "Ik had het altijd zo druk! En ik kan niet wennen aan een gesloten omgeving." (Wat zal blijken!) Toch een roeping?

“Vergeet niet: het was ook de tijd van het Tweede Vaticaans Concilie! Leken kregen een plaats in de Kerk: een nieuwe wind; een nieuwe wereld ging open. En ik was een twintiger, wilde erbij zijn, meedoen aan dat avontuur!” Ontwikkelingswerk in Azië sprak haar aan.

Als de journalist vraagt: “Vanwaar dat engagement?”, antwoordt zij: “Ik ben zelf vluchteling geweest in de oorlog. Terug thuis was Lafelt gebombardeerd. Zoiets tekent je als kind. Ik heb ook enkele jaren mijnwerkerskinderen van vreemde herkomst onderwezen. Ook dat heeft me geraakt.”

Zij kon inderdaad niet wennen aan een gesloten omgeving.

Zij heeft in Italië gewerkt, op de Filippijnen, in Vietnam, maar vooral in Cambodja. Daar nog altijd. “Ik ben steeds meer van de Aziaten gaan houden. Cambodjanen, hartelijke, gastvrije en dankbare mensen. Maar zij zien de problemen niet. Is het fatalisme of berusting, of allebei? Ondoorgroendelijke Oosterlingen, maar een mens als ik voelt zich snel thuis bij hen, ook al houdt de overheid een buitenlander steevast in de gaten.”

Cambodjanen, slachtoffers van terreur en bezetting

Lieke heeft de nadagen van de Rode Khmers en de Killing Fields meegemaakt. De jaren na Pol Pot, de Vietnamese bezetting. Talrijke slachtoffers van landmijnen in de vroegere rijstvelden. De horror van het regime. Het heeft de mensen zoveel ellende gebracht. Er is nu nog zoveel corruptie.

Als je geld hebt, krijg je alles gedaan. Nu dreigt ook de ‘brain drain’: jongeren willen studeren, maar het is om naar het buitenland te gaan. Lieke Coenegrachts heeft in die extreem moeilijke omstandigheden allerlei projecten opgezet: van een krijtfabriek, nitraat- of serumfabriek opstarten en putten boren tot bulldozers en technici invoeren. De organisatie doet aan irrigatieprojecten, scholen bouwen, werken voor gehandicapten door polio of landmijnen, beurzen vast krijgen voor verdienstelijke studenten. Altijd samen met de lokale bevolking; wij regisseerden en coördineerden. “Vis brengen of leren vissen. Het is zo een cliché dat ik het al niet in de mond wou nemen, maar dat blijft inderdaad het grote spanningsveld tussen ontwikkelingshulp en liefdadigheid.”

Somto okun (Khmers voor “alsjeblijft”)

Zij kon al lang op pensioen zijn, maar zij blijft voortwerken als vrijwilligster voor de organisatie.

Zij verkiest te verblijven in een plaggenhut in Cambodja boven 'rentenieren' in een flatje in België. Dan sterft plots een Italiaanse collega, die net waterprojecten wilde opstarten.

Iemand moest haar werk voortzetten. "Ik voelde het als een plicht aan ten opzichte van de Cambodjanen! Ik ben te zeer aan hen gehecht. Ik ben ouder dan ik er uitzie ("Zij noemen mij oma!"), maar ik voel me nog goed. Dus... En ik bekijk het nu van jaar tot jaar!"

Nu gaat haar tijd vooral naar drinkwaterprojecten in de provincie Kampong Thom. Een achtergesteld gebied dat lang een nest van de Rode Khmers gebleven is. Het is een Europees project en de provincie Limburg participeert mee. Eén project is al rond. In negen dorpen moeten 1500 gezinnen niet langer hun drinkwater met karretjes uit de rivier halen. Ze hebben nu zuiver drinkwater en dan verminderen tyfus en cholera sterk. Eind dit jaar en in 2012 moet een nieuw project starten. De armste mensen moeten aansluiting krijgen. Door de stijgende olieprijs is het oppompen van water heel duur geworden. Zo dreigen de armen alweer eens uit de boot te vallen. Voor hen vraagt zij aan de Salvatorische Hulpactie financiële ondersteuning; op aanraden van Stelimo (steun Limburgse missionarissen en ontwikkelingshulpers) Hasselt. "Somto okun, alsjeblioft: help mij helpen."

Met de groeten uit heel Phnom Penh.

Aanbeveling

Graag willen wij dit project van harte aanbevelen. De situatie in Cambodja is - zeker voor de dorpelingen in de plattelandsgebieden - uiterst kritiek. Allemaal vooral de schuld van omstandigheden waaraan zij niets konden veranderen. AFI heeft hier al enorm veel gerealiseerd, maar er is nog veel te doen. Onze hulp zal voor de bewogen Lieke Coenegrachts nog een extra steun zijn om het waterproject te realiseren voor 'haar' Cambodjanen. Graag a.u.b. een overschrijving voor: Waterproject, Cambodja, 2011/056.

Van harte dank!

Nieuwe directeur (mededeling van de raad van bestuur)

Tijdens onze bestuursvergadering van 12/07/2011 werd pater Gerry Gregoor benoemd tot nieuwe directeur van de Salvatorische Hulpactie en Ontwikkelingshulp!

Wij wensen hem zegen en succes toe voor zijn nieuwe missionaire taak.

In ons volgend informatieblaadje zal hij zichzelf uitgebreid voorstellen.

Onze dank gaat naar broeder Theo Dielkens voor zijn inzet als tijdelijk waarnemend bestuurder. Hij blijft gelukkig verder ons team ondersteunen.

(P. Kris Monnissen, voorzitter)

WENSEN

Omdat dit het laatste nummer is van het jaar 2011, willen wij graag nu al aan onze lezers onze beste wensen aanbieden voor een **ZALIG KERSTFEEST** en een **GELUKKIG NIEUWJAAR 2012**.

De Salvatoriaanse Hulpactie draagt in haar naam de Jezustitel 'Salvator'. De Zoon van God is de Redder, de Heiland, Hij die heel maakt waar gebrokenheid is. Hij is terecht onze patroon, wanneer wij iets doen voor de armste en de kleine mensen op onze planeet. U - als onze medewerkers - hoort bij onze salvatoriaanse familie die onder de zegen mogen staan van de Salvator. Wij danken u van harte voor uw engagement in het verleden en wij rekenen verder op uw betrokkenheid in de toekomst.

Namens de Raad van Bestuur, de nieuwe directeur, pater Gerry, ook namens onze personeelsleden van harte een mooi kerstfeest en geluk en zegen in 2012, voor u en al de uwen, vooral voor de senioren, mindervaliden en zieken.

Alle goeds!

Giften aan ons werk zijn aftrekbaar van het belastbare inkomen, wanneer het totaal in een jaar gestort bedrag € 40, - of meer bedraagt. Hiervoor ontvangt u automatisch in februari van volgend jaar een attest. Indien u de gestructureerde mededeling gebruikt die op het overschrijvingsformulier voorgedrukt staat, wordt uw gift **automatisch geboekt voor de projecten, vermeld in dit blad.** Indien uw gift voor een **bepaalde persoon** bestemd is, gelieve de naam of het nummer van deze begunstigde te vermelden. Wanneer u het nummer (ook een gestructureerde mededeling) niet kent, neem dan gerust contact op met het secretariaat! U vergemakkelijkt ons werk, waarvoor dank!

Er zijn mensen die graag een **persoonlijke tint** willen geven aan hun hulpen precies willen weten wat er met hun geld gebeurt. Dat is hun goed recht. Zij kunnen bij ons terecht via **onze actie kinderadoptie**. Wij raden hen aan een **kind financieel te adopteren**. Met een bijdrage vanaf € 16,50 per maand zorgen zij voor de opvoeding van een kind in een land in ontwikkeling. Zij ontvangen de naam en een foto van het kind en het adres van de missionaris die ervoor zorgt, zodat zij in contact kunnen komen met het kind en zijn familie. Wij weten dat hier misbruiken kunnen ontstaan. Daarom wordt de actie ginder stevig in handen gehouden door een missionaris of ontwikkelingshulp (m/v), die wij altijd persoonlijk kennen en voor wie wij borg staan. Vraag inlichtingen over de werkwijze van deze actie als u er iets voor voelt.

De Salvatoriaanse Hulpactie kan bevriende ontwikkelingsorganisaties de toestemming geven eenmalig hun steunaanvraag aan u voor te leggen, tenzij u daar bezwaar tegen formuleert.

Colofon

Redactie: Pater Kris Monnissen
Lay out: Pater Paul Frederix
Foto's: Lieke Coenegrachts
Drukkerij: Tony Boonen, Hamont

Verantwoordelijke uitgever:
Salvatoriaanse Hulpactie
't Lo 47
3930 Hamont
Met kerkelijke goedkeuring

E-mail: info@salvatorhulp.org
Telefoon: 011-44 58 21
Fax: 011-44 73 93
Website: www.salvatorhulp.org
IBAN: BE24453101835138
SWIFT: KREDBEBB